

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Saši Rešetaru, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Klarića iz Josipovca, Matije Gupca 39B, OIB: 48777841413, zastupanog po punomoćniku Draženu Oreškoviću, odvjetniku iz Osijeka, protiv tuženice Nade Dunai iz Josipovca, Kralja Stjepana Držislava 32, OIB: 33914325289, zastupane po punomoćniku Darku Šuperu, odvjetniku iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Darko Šuper, Dino Vukušić, Iva Kovačev Radić i Ivan Jukić iz Osijeka, radi utvrđenja sastava ostavine, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 11. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnika tuženice, a presude javno objavljene 29. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužitelj sa tužbom i tužbenim zahtjevom koji glasi:

"I/ Utvrđuje se kako nekretnina upisana u zk. ul. 1821 k. o. Josipovac i to kč. br. 834, u naravi kuća broj 4, dvorište, oranica, ulica Bizovačka, površine 864 m² ne ulazi u cijelosti u ostavinu, već samo 2/5 navedene nekretnine dio ostavine, dok preostale 3/5 navedene nekretnine predstavljaju vlasništvo tužiteljice.

II/ Tuženici se nalaže naknaditi tužiteljici prouzročeni parnični trošak."

u cijelosti.

II. Nalaže se tužitelju Tomislavu Klariću iz Josipovca, Matije Gupca 39B, OIB: 48777841413 da plati tuženici Nadi Dunai iz Josipovca, Kralja Stjepana Držislava 32, OIB: 33914325289 trošak parničnog postupka u iznosu 5.062,50 eura zajedno s

pripadajućom zateznom kamatom od 29. srpnja 2026., po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za 3 postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je rješenjem Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj: O-1438/11-6, od 6. ožujka 2012. tužiteljica upućena pokrenuti parnični postupak protiv tuženice radi utvrđenja u kojem suvlasničkom omjeru u ostavinu ulazi nekretnina upisana u zk. ul. 1821 k. o. Josipovac i to kč. br. 834, u naravi kuća broj 4, dvorište, oranica, ulica Bizovačka, površine 864 m². Nije sporno da je kao zemljišnoknjižni vlasnik navedene nekretnine upisan Petar Roguljić, brat tužiteljice i tuženice. Međutim, navedena nekretnina izgrađena je ulaganjem znatne količine rada i novčanih sredstava tužiteljice. Navedenu nekretninu ostavitelj je stekao darovanjem te je stara obiteljska kuća koja se na istoj nalazila srušena u cijelosti. Izgradnja sadašnje kuće izvedena je u više etapa, većim dijelom u razdoblju oko 1996. i 2000. godine dok je materijal za izgradnju pribavljen i ranije. U oba navrata, kao i prilikom izvođenja ostalih manjih građevinskih radova, tužiteljica je pomagala izgradnju kako vlastitim radom tako i novčanim sredstvima. Upravo zbog navedenih činjenica kao i zbog činjenice da ostavitelj nije imao nasljednika prvog nasljednog reda te naposljetku zbog činjenice da je ostavitelj sa tužiteljicom za života ostvario puno prisnije i bolje odnose nego sa tuženicom isti je za života izričito odredio kako će tužiteljici sa osnove njezina ulaganja pripasti vlasništvo na predmetnoj nekretnini. Sukladno navedenom, razvidno je kako predmetna nekretnina ne ulazi u cijelosti u ostavinsku masu, već je ista dijelom u suvlasništvu tužiteljice.

2. U odgovoru na tužbu tuženica čini nespornim da je tužiteljica kao zakonski nasljednik prvog nasljednog reda i sestra tuženice upućena na predmetnu parnicu, no tuženica osporava činjenične navode tužbenog zahtjeva da bi tužiteljica ulaganjem znatne količine rada i novčanih sredstava izgradila nekretninu tj. kuću koja je ostavina iza pokojnog Petra Roguljića, njihovog brata, te da bi stara obiteljska kuća u cijelosti bila srušena. Također je neistinit navod da bi ostavitelj za života izričito odredio da bi tužiteljici sa osnove njezinog ulaganja pripalo suvlasništvo (u nepoznatom dijelu) na istoj nekretnini te tužiteljica nije u ostavinskom postupku predložila niti jedan dokaz o istom. Konačno osporava se i pravni osnov tužbenog zahtjeva budući je uopće nejasno temeljem kojeg osnova tužiteljica postavlja svoj stvarnopravni zahtjev jer u tužbi se označava da bi se zahtjev zasnivao na odredbi članka 158. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima koji se odnosi na stjecanje prava vlasništva sijanjem i sađenjem te tuženica stoga predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan te obveže tužiteljicu na naknadu troškova postupka.

3. U dokaznom postupku sud saslušao svjedoke Andriju Dunaja, Božu Roguljića, Danicu Pleš, Juru Kordića, Matu Gedžića, Mladena Klarića, Nikolu Šuljuga, Tomislava Omrčena, Vladimira Varvodića, Zdenka Tuthorna, Stjepana Lovrića i Žarka Miloševića te izvršio uvid u račune i uplatnice na ime Mladen Klarić (list 5 do 9, 11, 12 i 14 spisa), ugovor o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene broj 1694 od 3. kolovoza 1989., ugovor o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene broj 1666 od 2. kolovoza 1989., ugovor o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene broj 1675 od 3. kolovoza 1989., uplatnice i računi na ime Petar Roguljić (list 15, 17 i 18 spisa), račun broj 101100768/03 od 24. ožujka 2003. tvrtke Opeka d.o.o. Osijek, rješenje o nasljeđivanju javnog bilježnika Mirjane Borić poslovni broj: O-1514/12-4 od 17. listopada 2012., procjembeni elaborat stalnog sudskog vještaka Vilima Capića od 25. ožujka 2019., dopunu procjembenog elaborata sukladno podnesku tužitelja zaprimljenog kod Općinskog suda u Osijeku 18. lipnja 2019. od 5. prosinca 2019., dopis Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj: R3-1868/2022-2 od 4. listopada 2022. i dopis sa preslikama kartica plaćanja pokojnog Petra Roguljića za razdoblje 1996. do 2000. godine i za 1989. i 1990. godinu (list 221 do 228 spisa).

4. Nakon provedenog dokaznog postupka cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u vezi s ostalim dokazima ovaj sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan u cijelosti.

5. Svjedokinja Danica Pleš u svom iskazu 23. rujna 2015. navodi da stanuje preko puta sporne nekretnine u Bizovačkoj 4. u Josipovcu. Spornu kuću su radili pokojni Petar Roguljić, Mladen Klarić i gospođa Mirjana Klarić. Ta kuća je građena nakon 1996. godine kad je umrla majka pokojnog Petra Roguljića. U gradnju kuće ulagao je Petar Roguljić koliko je mogao te su u tu kuću ulagali Mladen Klarić i pokojna Mirjana Klarić. Tuženu je vidjela dva puta u životu i to kad je umrla majka Petra Roguljića te kad je umro Petar Roguljić. Tuženu nije viđala dok se kuća gradila, a nije joj poznato da bi tužena ulagala ili pomagala pri gradnji kuće. Na gradnji kuće pomagali su prijatelji pokojnog Petra Roguljića te prijatelji Mladena Klarića. Materijal za gradnju kuće kupovali su pokojni Petar Roguljić, Mladen Klarić i pokojna Mirjana Klarić kako je tko bio u mogućnosti. Petar Roguljić je umro relativno mlad, nastradao je na poslu, u bolnicu su mu dolazili sestra Mirjana Klarić, njen suprug Mladen i njihov sin Tomislav. Kad je izašao iz bolnice oni su se brinuli o njemu. Koliko zna Petar Roguljić nije bio u mirovini već je radio, ali je nastradao u firmi, odnosno na poslu te kasnije imao operaciju kičme. Petru Roguljiću je na poslu nastradala noga, a zna da je radio u Vodovodu. Ne zna kad je to bilo, ali zna da je to bilo nakon gradnje kuće. Pokojni Petar Roguljić je imao svoju kuću, a Mirjana i Mladen Klarić su imali svoju kuću, ali su oni stalno radili na kući pokojnoga Petra Roguljića, koliko god su imali mogućnosti. Kuća Mirjane i Mladena Klarića bila je završena prije kuće pokojnoga Petra Roguljića. Mirjana i Mladen Klarić stanovali su u ul. M. Gupca u Josipovcu, a pokojni Petar Roguljić u Bizovačkoj 4. u Josipovcu, a što je udaljenost otprilike od ovoga suda pa do Trga A. Starčevića. U vrijeme dok se gradila kuća pokojnoga Petra Roguljića, kuća Klarićevih je bila gotova. U vrijeme dok se gradila kuća Petra Roguljića on je živio u jednom dijelu kuće gdje se nije gradilo, a sama kuća je građena od temelja pa nadalje. Ta kuća je građena duže vrijeme, ali koliko dugo ne zna. Od stare kuće nije ostalo ništa već je sagrađena nova kuća, koja je i proširena te je dograđeni jedan poslovni prostor. Petar Roguljić je živio sam. Obitelj Klarić su činili pokojna Mirjana Klarić, njen suprug Mladen Klarić i njihov sin Tomislav Klarić. U vrijeme kad se kuća gradila Mladen Klarić je radio u Željezaru, a Tomislav Klarić u Vodovodu. U vrijeme gradnje pokojna Mirjana Klarić je bila zaposlena kao trgovac te je radila u samoposluzi u Josipovcu,

radila je u Osijeku, ali ne zna u kojoj firmi. O ulaganjima u kuću je saznala od Mladena Klarića koji joj je pokazao račune prije nego što će postati svjedok.

6. Svjedok Tomislav Omrčen u svom iskazu 23. rujna 2015. navodi da je na kući Petra Roguljića bilo građ. zahvata i to u više navrata, a misli da je zadnji bio prije nekih 8 do 9 godina. Petar Roguljić je od svojih roditelja naslijedio staru kuću, a u vrijeme pok. oca Petra Roguljića - Luke je ta kuća renovirana, odnosno nešto je dograđivana. Ne može tvrditi da je pok. Petar Roguljić iz temelja sagradio novu kuću i srušio staru, ali zna da je kuća dograđivana i uređivana niz godina tako da je po njegovom mišljenju 90% kuće novo, a i dan danas je dio kuće stari. On živi u drugoj kući od kuće pok. Petra Roguljića. Pok. Mirjana Klarić, njen suprug Mladen i sin Tomislav, kad kog bi on prolazio kraj te kuće, uvijek su nešto radili, da li na kući ili bašti ili nešto slično. Koliko je njemu poznato pok. Petar Roguljić je u kući živio sam, može reći po noći jer preko dana su tamo bili pok. Mirjana Klarić i njen suprug Mladen gdje su sadili voće, povrće. Primijetio je da su i na kući radili zajedno. Tko je novčano ulagao u kuću ili tko je kupovao građevinski materijal nije mu poznato niti je to ikada pitao. U vrijeme gradnje vidao je i tuženu sa suprugom, ne zna da li su bila i njena djeca, ali se sjeća da je bila kod pok. Petra Roguljića kad je postavljan krov, budući da za takav posao treba više ljudi, pa onda pomažu rodbina i susjedi. Iza kuće pok. Petra Roguljića postojao je platenik površine 10x25 ili 30 metara gdje su uzgajali povrće i rasadu. Zemljište na kojem se nalazi sporna kuća nije veliko zemljište i može reći da ima više dvorišta nego obradive površine.

7. Svjedok Stjepan Lovrić u svom iskazu 23. rujna 2015. navodi da pok. Petra Roguljića poznaje kao i pok. Mirjanu Klarić, a poznaje i tuženu. Sa pok. Petrom Roguljićem je radio više od 20 godina. Poznato mu je da je kuća pok. Petra Roguljića srušena te da je građena od početka, a to je bilo misli negdje oko 1996 ili 1997.g. Pomagao je u gradnji kuće od početka do kraja i zna da su kuću srušili u jednom danu i onda od početka iskopali temelje, a sve to u jednom danu. Tada ih je bilo više od 20. Pok. Mirjana Klarić, njen suprug Mladen i sin Tomislav, kad god bi on bio na građevini uvijek su tamo bili te bi Mladen i Tomislav radili, a pok. Mirjana Klarić kuhala. Tko je plaćao materijal i tko je novčano ulagao ne zna, ali misli da je to pok. Petar Roguljić. Dio materijala su uzimali zajedno, odnosno obojica su uzimali materijal za svoje potrebe. Sa pok. Petrom Roguljićem sam radio u firmi Vodovod. Pok. Petar Roguljić pretrpio je ozljedu na radu tako što je slomio nogu, a to je bilo, misli, poslije gradnje kuće. Gradnja kuće je trajala više od godinu dana, s time što je isto ljeto kad je i srušena stavljena pod krov, a poslije je uređivana i još je nešto dograđivana. Tuženu je upoznao kad je useljena kuća. Muža tužene je vidao dok se gradila kuća i on je pomagao u gradnji kuće i misli da je to bilo jednom kad je na kuću stavljena žbuka. Kad se trebalo graditi zvao pok. Petar s time što ih je dolazilo i po 10-ak i nije ih plaćao, već su mu pomagali prijateljski.

8. Svjedok Mato Gedžić u svom iskazu 27. listopada 2015. navodi da pokojnog Petra Roguljića poznaje od 1983. i poznato mu je da su izvođeni građevinski radovi na njegovoj kući na adresi Josipovac, Bizovačka 4. Osobno nije radio na toj kući, ali je s pokojnim Petrom Roguljićem bio u jako dobrim odnosima te je često dolazio kod njih. Koliko zna na toj kući je prvo rađena jedna prostorija, a nakon toga je renoviran ostatak kuće te je kasnije napravljen i poslovni prostor koji nije bio u funkciji, a nije i sada. Tamo je sagrađena nekakva ili renovirana, misli, sušara za meso. Zna da je to rađeno u više godina i da je to bilo i prije i poslije Domovinskog rata. Radove je izvodio šogor

pokojnog Petra Roguljića Mladen Klarić i njegov sin Tomislav Klarić koji su radili sve radove osim struje i vode, ustvari instalaterskih radova te radove Petar Roguljić nije plaćao, a kupovao je građevinski materijal, a taj materijal je kupovao i Mladen Klarić preko svoje firme odnosno pomagao je pokojnom Petru Roguljiću kada on nije imao novaca. Poznaje i pokojnu Mirjanu Klarić i zna da je ona kuhala i pomagala na sve načine kao sestra pokojnog Petra Roguljića. Tuženu Nadu Dunai je danas prvi puta vidio u životu. Viđao je i susjede, ali se ne može točno sjetiti koje, a ne može se sjetiti točno ni koje su osobe radile na kući, ali zna da je bila grupica do pet ljudi kad bi navraćao. Supruga tužene Nade Dunai je vidio danas i možda tri-četiri puta, a kada je navraćao njega nije vidio da bi pomagao u radovima. Da je Mladen Klarić kupovao materijal poznato mu je jer je to pričao pokojni Petar Roguljić. Mladen Klarić i njegova obitelj žive u Josipovcu, Ulica Matije Gupca, ali ne zna točno koji broj, a njihova kuća je bila završena u vrijeme izvođenja građevinskih radova na kući pokojnog Petra Roguljića još prije Domovinskog rata. Mladen Klarić je materijal za kuću pokojnog Petra Roguljića kupovao poslije Domovinskog rata. Petar Roguljić je u svojoj kući prvo živio s roditeljima, a kada su oni umrli, onda sam, a koliko se sjeća oni su umrli prije Domovinskog rata. Koliko se sjeća, kada su izvođeni radovi na kući prije Domovinskog rata, roditelji pokojnog Petra Roguljića nisu bili živi. Sjeća se da je prije rata ta kuća bila trošna, stara, da su bile nekakve dvorišne prostorije te da je ta kuća bila za rušenje ili za potpuno renoviranje. Kako je korištena ta kuća odnosno gdje je tko spavao, ne zna. Mladen i Mirjana Klarić imali su ključeve kuće Petra Roguljića i obratno i međusobno su dolazili jedni drugima. Petar Roguljić je kod njih dolazio na ručak svakodnevno i kod njih bi bio kao u svojoj kući te bi u svojoj kući samo prespavao. Zna da su kod Petra Roguljića brali voćke, radili u vrtu i hranili životinje koje je on imao, a ne sjeća se da li je u kući bio nekakav plastenik. Poznato mu je da je pokojni Petar Roguljić bio ozlijeđen na radu, da je operirao kičmu te da je bio na bolovanje 4-5 godina, a dok je bio na bolovanju skrb o njemu je vodila isključivo obitelj Klarić. Po riječima pokojnog Petra Roguljića on je tu kuću renovirao za Tomislava Klarića, odnosno sina pokojne Mirjane Klarić za slučaj da se njemu nešto dogodi te mu je poznato da je on par puta predlagao da tu kuću prepíše na Tomislava Klarića, a to se događalo i u njegovom prisustvu. Pokojni Petar Roguljić radio je u tvrtci Vodovod, misli u pogodu montaže. Stradao je na poslu i tom prilikom je slomio, misli kuk, i duže vrijeme je bio nepokretan.

9. Svjedok Zdenko Tuthorn u svom iskazu 24. studenoga 2015. navodi da je pokojnog Petra Roguljića poznavao preko 30 godina odnosno 1981. kada su počeli raditi u tvrtci Vodovod Osijek. Poznato mu je da je pokojni Petar Roguljić podizao kredit za adaptaciju kuće budući mu je bio jamac kao i pokojni Stjepan Bekina. Misli da se na kući pokojnog Petra Roguljića počelo raditi poslije Domovinskog rata, čini mu se negdje 1998., a radovi su trajali dvije do tri godine. Radio je na kući kada se rušio stari dio kuće i kada se postavljao krov. Koliko se sjeća na kući su radili Nikola Šuljug, Tomislav Klarić, njegov otac Mladen Klarić te pokojni Petar Roguljić i pokojni Stjepan Bekina. Pokojna Mirjana Klarić također je bila na građevini odnosno kuhala im je te kada su radili na krovu nosila je letve i crijep. Ne sjeća se da bi tužena bila na gradilištu. Osim navedenog kredita ne zna kako se plaćao i nabavljao građevinski materijal. Iz priče pokojnog Petra Roguljića saznao je da je u dobrim odnosima sa pokojnom Mirjanom Klarić, Mladenom Klarićem i Tomislavom Klarićem te zna da je Mirjana Klarić kod njega dolazila i kuhala. Svjedok je ozlijeđen na radu 1999., a pokojni Petar Roguljić oko godinu dana poslije njega, dakle, 2000. kada je slomio nogu na poslu. Dok je bio na bolovanju o njemu se brinula pokojna Mirjana Klarić, a misli da je pokojni Petar Roguljić

bio dosta dugo na bolovanju negdje četiri do pet godina. Na kući su radili na poziv Petra Roguljića i radili su prijateljski i nisu za to dobivali plaću. Radovi na kući odvijali su se više godina te se prvo radio dio gdje je današnja kuhinja koji je nov i dograđen, nakon toga je srušena stara kuća u kojoj su bile dvije sobe te je sagrađena nova kuća te je kasnije građen i zid na međi, kao i garaža koja nije u sklopu kuće već je od kuće udaljena nekih 20-ak metara.

10. Svjedok Žarko Milošević u svom iskazu 24. studenoga 2015. navodi da je pokojnog Petra Roguljića poznavao odnosno išli su zajedno u školu i radili su u istoj tvrtci Vodovod Osijek. Misli da su radovi na kući počeli negdje između 1996. i 1998. te je radio na kući kad god je mogao i što je trebalo te je istovarao cement, blokove, crijep, a ako je trebalo nešto variti i to je radio. Na samom početku radova nije bio, ali po priči zna da je nešto rušeno i da se na starim temeljima gradila kuća. Koliko mu je poznato pokojni Petar Roguljić je za izvođenje radova podigao kredit i misli da mu je jamac za kredit bio Zdenko Tuthorn. Osim pokojnog Petra Klarića na kući su radili njegova pokojna sestra Mirjana Klarić, šogor Mladen Klarić i njihov sin, odnosno nećak, Tomislav Klarić i prijatelji. Tužena mu je poznata, ali nju nije vidio dok su se izvodili građevinski radovi već ju je viđao na kolinju. Ne može se točno sjetiti kada, ali zna da je Petar Roguljić imao ozljedu na radu u Šećerani kojom prilikom mu je slomljena noga i misli da je bio najmanje godinu dana na bolovanju. O Petru Roguljiću dok je bio na bolovanju su se brinuli sestra Mirjana Klarić, šogor Mladen Klarić i nećak Tomislav Klarić. Ne može sa sigurnošću reći, ali misli, da je pokojni Petar Klarić, dok su se izvodili radovi živio u starom dijelu kuće. Za rad na kući nije bio plaćen, već je radio prijateljski po pozivu Petra Roguljića.

11. Svjedok Vladimir Varvodić u svom iskazu 24. studenoga 2015. navodi da je pokojnog Petra Roguljića poznavao budući su odrasli zajedno. Radovi na kući pokojnog Petra Roguljića odnosno njegovih roditelja radili su se duži niz godina, ali kada je to točno bilo ne može reći, a osobno nije pomagao na tim radovima. odrastao je u kući do kuće roditelja pokojnog Petra Roguljića i još uvijek živi u toj kući. Pomagati su dolazili rodbina i to sestre, bratići i šogori. Pomagali su pokojna Mirjana Klarić, njen suprug Mladen Klarić, sin Tomislav Klarić, tužena Nada Dunai, njen suprug Andrija Dunai, sin Dalibor Dunai i kćerka Andrijana. Pokojni Petar Roguljić je nakon smrti roditelja živio sam, ali su mu dolazili rodbina i prijatelji. Poznato mu je da je pokojni Petar Roguljić zadobio ozljedu na radu te je bio ograničen u pokretu. Zadnjih par godina života Petra Roguljića kod njega su svakodnevno dolazili pokojna Mirjana Klarić, Mladen Klarić i Tomislav Klarić budući su kod njega imali plastenik i proizvodili rasadu te uzgajali svinje i purane. Što se tiče financiranja izgradnje poznato mu je da je pokojni Petar Roguljić dizao kredite, a to zna budući mu je supruga zaposlena u banci ili je imao namjeru dizati kredite. Klarići su se bavili proizvodnjom rasade, uzgajanjem svinja i purana, više godina, a sigurno poslije smrti roditelja pokojnog Petra Rogulja.

12. Svjedok Nikola Šuljug u svom iskazu 17. prosinca 2015. navodi da je pokojnog Petra Roguljića poznavao budući su zajedno radili u tvrtci Vodovod Osijek. Pokojnom Petru Roguljiću je pomagao u radovima na kući budući je srušio staru i gradio novu kuću, ali se ne može točno sjetiti kada je to bilo, a na kući je zidao i radio druge radove. Nije mu poznato tko je financirao radove odnosno tko je plaćao te radove. Pokojnom Petru Roguljiću pomagali su njegov šogor Mladen Klarić, sestra Mirjana i njen sin Tomislav. Tužena je bila dva puta te je bio i njezin sin. Poznato mu je da je pokojni

Petar Roguljić imao problema na poslu i koliko se sjeća nešto u vezi sa kičmom te je bio na bolovanju duže vrijeme, a dok je bio na bolovanju o njemu se brinula njegova pokojna sestra Mirjana Klarić. Pokojnog Petra Roguljića poznavao je negdje od 1980. te je s njim bio jako dobar. Dok se gradila kuća zna da je išao kod sestre, a da li je kod nje boravio to ne zna. Pokojni Petar Roguljić nije bio oženjen i koliko zna nije imao djece. O tome kome bi nakon njegove smrti trebala pripasti ta kuća s njim nije pričao.

13. Svjedok Božo Roguljić u svom iskazu 17. prosinca 2015. navodi da je pokojnog Petra Roguljića poznavao i poznato mu je da je imao kuću u Josipovcu na kojoj su izvođeni građevinski radovi. Na staroj kući Petra Roguljića koju je naslijedio od svojih roditelja je prvo srušen jedan dio kuće pa izgrađen novi pa nakon toga drugi dio i izgrađen novi. U tim radovima je sudjelovao i to nije rađeno odjednom, već je rađeno u više etapa kroz nekoliko godina. Dok su bili živi roditelji pokojnog Petra Roguljića zajedno s njim u financirali gradnju prvog dijela kuće, a kada su oni umrli ostali dio radova je financirao on sam na način da je dizao kredite i od plaće te od zarade što je radio na zemlji. Svjedok je u 90% slučajeva pomagao u gradnji, a može reći da su pokojna Mirjana Klarić, Mladen Klarić i Tomislav Klarić također pomagali kao i tužena te njen suprug i sin. Otac pokojnog Petra Roguljića je bio njegov stric koji je umro 1992., a majka pokojnog Petra Roguljića 1996. Prvi dio kuće rađen je prije rata i to kada je srušena ljetna kuhinja i špajz te je napravljeno novo i stavljeno pod isti krov, a te građevine još uvijek postoje. Njegov pokojni bratić Petar Roguljić je imao povredu na radu gdje mu je cijev povrijedila nogu, a misli da je to bilo nakon radova jer u vrijeme kada su se izvodili građevinski radovi na kući on je bio zdrav, a misli da je na bolovanju bio negdje oko dvije godine. Dok je bio na bolovanju brigu o njemu vodile su obje sestre na način da su mu donosile hranu i spremale. Ne zna da li su pokojna Mirjana Klarić i Tomislav Klarić ulagali u nekretninu odnosno davali novčana sredstva pokojnom Petru Roguljiću za predmetne radove, ali prema njihovom financijskom stanju misli da to nisu mogli. Obitelj Klarić bavila se proizvodnjom svijeća, ali u većem obimu tek nakon što su radovi završeni. Ne može točno reći u kojem razdoblju su se odvijali radovi.

14. Svjedok Jure Kordić u svom iskazu 17. prosinca 2015. navodi da je pokojnog Petra Roguljića dobro poznavao i to nekih 30 godina te su zajedno radili u Vodovodu. Poznato mu je da je on izvodio radove na svojoj kući u Josipovcu, a on je kao vozač uz suglasnost njihovog šefa njemu prevozio što mu je bio potrebno kao npr. građevinski materijal. Tko je financirao izvođenje radova točno ne zna, ali kad je Petar Roguljić prilikom odvoza i kupovine materijala to plaćao iz svog džepa. Misli da se ta kuća radila kroz duži period, a misli da je počelo negdje 1996., a misli da je stara kuća bila srušena pa je građena ispočetka. Koliko je vidio u tome su Petru Roguljiću pomagali njegov šogor Mladen Klarić, pokojna Mirjana Klarić je spremala i kuhala, a druge osobe od strane rodbine nije vidio. Tuženu je prvi put vidio na sahrani Petra Roguljića. Za pokojnog Petra Roguljića prijevoz je obavljao do deset puta, a preuzetu robu je osobno platio Petar Roguljić. Radilo se o manjim količinama materijala koji je usfalio kao npr. pet vreća cementa, kreča, cigle, dakle, ono što je trenutno falilo. Najveći dio građevinskog materijala je već bio na gradilištu. Nije mu poznato da bi pokojni Petar Roguljić dizao neki kredit. Pokojni Petar Roguljić nije bio oženjen i nije imao djece, a s njim nikad nije pričao o tome zašto ulaže u tu kuću.

15. Svjedok Andrija Dunai u svom iskazu 16. veljače 2016. navodi da je pokojnog Petra Roguljića poznavao, a isti je brat njegove supruge. Na kući pokojnog Petra Roguljića rađeno je u više navrata. Još za života njegovih roditelja napravljen je jedan dio i to

kupatilo, kuhinja, špajz, veliki hodnik, gdje je napravljen jedan veći noseći zid za daljnje radove. To je bilo prije Domovinskog rata. Poslije Domovinskog rata, za vrijeme dok je Petar Roguljić bio živ, ali ne zna točno godinu, srušene su dvije prostorije do temelja i ponovno izgrađene. Ono što je rađeno za života roditelja pokojnog. Pere Roguljića i ovo što je rađeno za života Pere Roguljića je jedna cjelina odnosno jedna kuća. Na nekretnini pokojnog Petra Roguljića nalaze se dvije kuće jedna uz drugu. Mladen Klarić je nagovorio Petra Roguljića da se napravi poslovni prostor od druge kuće. Na toj kući su izbijeni prozori, vrata, radio se krov, unutar te kuće su se rušili zidovi i ponovo se pregrađivalo za potrebe poslovnog prostora. Petar Roguljić je odustao od gradnje poslovnog prostora i ta kuća nikad nije završena. Dodaje da je Petar Roguljić financirao uređenje poslovnog prostora. Petar Roguljić je u dvorištu sagradio i garažu, ustvari radionicu svojim sredstvima. Sve zahvate na svim kućama i garaži je financirao pokojni Petar Roguljić. Koliko zna nitko mu nije novčano pomogao, a u izvođenju radova su pomagali Mladen Klarić sa obitelji, svjedok s obitelji, bratći Boško Roguljić i pokojni Ante Roguljić, Nedo Roguljić tetak Brkić Mirko koji je sada pokojni te prijatelji pokojnog Pere Roguljića. Kuća je prvo bila vlasništvo od roditelja Pere Roguljića, a poslije njih je naslijedio Pero Roguljić. Prve radove na kući prije Domovinskog rata financirali su roditelji pokojnog Pere Roguljića. Unutar obitelji svi su bili u dobrim odnosima, sve dok Pero Roguljić nije umro te je njegovoj supruzi Nadi i njemu bio zabranjen pristup i to ih je nazvala pokojna Mirjana Klarić i njen sin Tomislav Klarić. Rekli su da oni tamo nemaju što tražiti, da je to njihovo. Pokojni Petar Roguljić radio je u tvrtci Vodovod gdje je imao veliku plaću, dizao je kredite te je znao i posuditi iznose od 100 DEM, a kasnije i po 100 eura i to od Nade Dunai. Te posudbe nisu bile za gradnju kuće. Mladen i Mira Klarić su kod pokojnog Pere Roguljića, koji je imao plastenik, uzgajali povrće te su ga prodavali. Pokojni Petar Roguljić nije uzgajao povrće te je taj plastenik dao Mladenu i Miri Klarić na korištenje. Nije mu poznato da li su oni njemu za korištenje plastenika nešto plaćali. Poznato mu je da je pokojni Petar Roguljić doživio ozljedu na radu kada ga je "stisla" cijev te mu slomila nogu. U vrijeme kad je Petar Roguljić bio ozlijeđen i na bolovanju kod njega su dolazile sestre Mira Klarić i Nada Dunai sa obitelji. Ne zna točno koje godine je Petar Roguljić ozlijeđen, misli poslije 1992. ili 1993., a to je bilo poslije gradnje te kuće. Za vrijeme gradnje kuće, i to za vrijeme dok su roditelji pokojnog Pere Roguljića bili živi, svi su živjeli u drugoj kući koja se nije radila za vrijeme trajanja radova. Kada je Petar Roguljić drugi puta radio na kući, također je stanovao u drugoj kući u kojoj se nije radilo, a treći puta kada se radila druga kuća živio je u novoj kući. Nakon ozljede Petar Roguljić je jedno vrijeme bio u bolnici, a kad je izašao hodao je uz pomoć štaka i bio je pokretan. Mladen i Mira Klarić su za vrijeme dok je Petar Roguljić bio ozlijeđen svaki dan dolazili kod njega, radili bi u polju, kuhali su, spremali su. Svjedok je sa svojom suprugom dolazio barem svaki drugi dan i pomagali bi kad je trebalo. Nakon prestanka bolovanja Petar Roguljić je nastavio raditi u Vodovodu, a i tada smo se posjećivali odnosno dolazili kod Petra Roguljića, a isto tako Mladen i Mira Klarić. Misli da im je "zabranjen" dolazak u kuću pokojnog Pere Roguljića jer tamo nisu poželjni, a što je rekla Mirjana Klarić.

16. Svjedok Mladen Klarić u svom iskazu 16. veljače 2016. navodi da je pokojnog Petra Roguljića poznao od 1972. Negdje 1988./1989. pokojni Petar Roguljić je imao namjeru graditi novu kuću budući je bilo mjesta na spornoj nekretnini, no njegova supruga, pokojna Mirjana Klarić je Petra od toga odgovorila i rekla mu da staru kuću sruše i na tom mjestu naprave novu. Zna da je sklopljen nekakav ugovor prema kojem su roditelji pokojnog Pere Roguljića imali pravo doživotnog uživanja na toj nekretnini. Sa radovima na kući počelo se 1989., pokojni Petar Roguljić zamolio ga je da mu

pomogne oko gradnje kuće na način da dignu kredite za gradnju kuće, budući Petar Roguljić tada nije imao novaca. U tvrtci Opeka su Petar Roguljić i on digli kredite koliko su mogli s obzirom na visinu plaće, odnosno, uzeli su građevinski materijal koji su otplaćivali u ratama. Na kući se nije radilo odjednom nego u više navrata, s time da je prvo srušena ljetna kuhinja i napravljena druga možda malo veća od stare. To je rađeno 1989. godine. Majka pokojnog Pere Roguljića umrla je 1996., a otac 1992. godine. 1996. godine Petar Roguljić je rekao da bi srušio kuću te gradio novu, ali da nema novaca za majstore te da li bi mu on pomogao na način da on preuzme gradnju kuće na sebe. Sve vezano za gradnju kuće je on vodio. 1996. na 1997. godinu su do temelja srušili tri sobe te su ih u potpunosti ponovno sagradili. Ostalo je nešto građevinskog materijala kojeg su uzeli u Opeci, on bi Petru znao pomoći na način da iz Željezara uzme na rate željezo, cement, koliko je mogao, a i Petar Roguljić je uzimao građevinski materijal od svoje plaće. Petar je od svoje tvrtke uzeo cigle u vrijednosti oko 4.000 DEM. 1997. je taj dio dignut pod krov s time da su kasnije Petrovi prijatelji radili struju, vodu i slične radove kojima se on ne bavi, a on je žbukao, a njegov pokojni brat Mate je postavljao pločice budući je bio keramičar. 1998. ili 1999.g. je na kući stavljena fasada, a što je radio on i još dva dečka. Osim tri sobe koje su rađene 1996/1997 u produžetku ljetne kuhinje napravljeno je kupatilo i proširen je dio hodnika gdje je sada ulaz u kuću. Ustvari, obnovljeno je pola kuće, a pola kuće je ostalo staro. Negdje 2003. Petar Roguljić je rekao da, budući je tada njegov sin Tomislav bio neoženjen, da ako se oženi te da ukoliko mu supruga ne bi imala posla, da se u obnovljenoj kući napravi nekakav poslovni prostor. 2004. godine započeti su radovi na tom starom dijelu odnosno taj stari dio je srušen, a 2005. je taj prostor stavljen pod krov. Projekt za taj dio kuće Petar Roguljić je platio 21.500,00 kuna. Petar Roguljić je digao kredit od 7.500 eura da bi platio projekt i da bi počeo sa gradnjom. On je dovezao drvenu građu budući se u njegovoj tvrtci rušila jedna zgrada, odnosno skladište na Zelenom polju. Uzeo je nešto cementa i nešto željeza za tu gradnju. U svim gradnjama znali su sudjelovati Andrija Dunai, njegov sin Tomislav Klarić, supruga Mirjana Klarić te su znali i dolaziti prijatelji pokojnoj Pere Roguljića kao i njegovi prijatelji. Za vrijeme dok su se izvodili radovi njegova pokojna supruga je kuhala za sve. Negdje 2005. godine Petar Roguljić je imao ozljedu na radu budući mu je u Šećerani pala cijev na nogu i slomio obje kosti potkoljenice. Na bolovanju je bio od 2005. do 2008., 2009. je operirao kičmu, a 2010. je počeo raditi. Njegova supruga je cijelo vrijeme boravila kod Petra Roguljića te mu je kuhala, spremala, pomagala. Nakon što je 1996. umrla majka pokojnog Petra Roguljića, njegova supruga pokojna Mirjana Klarić se ponudila Petru da se brine za njega i oni su se za Petra Roguljića brinuli od 1996. U vrijeme kad je rekao da je zajedno podigao kredit s Petrom Roguljićem od Petra je imao znatno veću plaću od njega imao znatno veću plaću. Od Petra Roguljića nikada nije tražio da mu vrati novce. Prijateljima koje je naveo da su sudjelovali u radu bi vratio uslugu na način da bi on njima pomagao pri gradnji kuće ili nekim drugim poslovima. Dio kuće koji su zadnje radili je ostao nedovršen odnosno taj dio je dignut pod krov, ali nije uvedena struja, voda i slično. Za života pokojni Petar Roguljić je tu nekretninu htio ostaviti njegovoj pokojnoj supruzi Mirjani Klarić. Na spornoj nekretnini smo uzgajali svinje za sebe, pure, a s nama je to zajedno radio pokojni Petar Roguljić, a kad je rekao za nas, mislio je na njega, njegovu pokojnu suprugu, sina i pokojnog Petra Roguljića. Andrija i Nada Dunai su sudjelovali kada se pokrivaio krov, kada se stavljala betonska deka, a dolazili bi po pozivu pokojnog Petra Roguljića koji im je rekao, kad je počeo raditi kuću, da on gradi kuću i da mu oni dođu pomoći. Njegov sin je po struci pogonski mehaničar i bravar, a rođen je 1975. godine. Njegov sin je imao obrt, proizvodnju svijeća. Koliko zna pokojni. Petar Roguljić nije pozajmljivao novac od Nade Dunai, ali zna da je pokojni

Petar Roguljić pokušao od Nade Dunai posuditi novac, ali ga nije dobio. Njegova pokojna supruga nikada nije Nadi Dunai i Andriji Dunai zabranila pristup na nekretninu pokojnog Pere Roguljića nakon što je on umro.

17. Vještak Vilim Capić u procjembenom elaboratu od 25. ožujka 2019. navodi da procjenjuje da tržišna vrijednost nekretnina koje se nalaze na kč. br. 834, površine 864 m², upisane u zk. ul. 1821 k.o. Josipovac, u naravi obiteljska prizemna kuća, nedovršena kuća roh bau, pomoćne dvorišne zgrade, garaže, čardaka sa svinjcima i pušnicom i pripadajućim zemljištem, sve locirano u Josipovcu, Bizovačka 4, iznosi 553.000,00 kuna odnosno 74.800,00 eura. Sukladno računima iz sudskog spisa na strani 5, 6 i 7 koje je platio Mladen Klarić, na kojima je adresa Josipovac, M. Gupca 39, a koje je za primitak eventualno potpisao pokojni Petar Roguljić (vještak preuzeo cijene iz sadašnje ponude građevinskog materijala Izolirka Osijek sa uključenim sadašnjim PDV-om 25%). Za navedene račune vještak ne utvrđuje da je isti građevinski materijal ugrađen u nekretnine pokojnog Petra Roguljića, već samo iznos vrijednost građevinskog materijala, kao što i nije poznato jesu li materijali plaćeni iz kredita ili na licu mjesta u sveukupnom iznosu 10.677,45 kuna. Na strani 10 sudskog spisa nalazi se ugovor o kupoprodaji sa obročnim otplatama cijene broj 1674 sklopljen 31. kolovoza 1989. između prodavaonice "Opeka" i kupca Klarić Mladena na ukupni iznos sa kamatama od tadašnjih 10.465.220,00 dinara. U istom ugovoru nema specifikacije građevinskog materijala za koji je sklopljen ugovor. Za isti iznos građevinski vještak nije stručan za preračun u današnju vrijednost te se po potrebi predlaže vještačenje sudskog vještaka ekonomsko-financijske struke. Na strani 8 sudskog spisa nalazi se uplatnica broj 4235 od 3. kolovoza 1989. na iznos 1.745.220,00 dinara iz koje je razvidno da je Klarić Mladen platio prvu ratu kredita po ugovoru broj 1674. Na strani 9 sudskog spisa nalazi se uplatnica broj 4236 od 3. kolovoza 1989. na iznos 103.780,00 dinara iz koje je razvidno da je Klarić Mladen platio osiguranje kredita od 1% po ugovoru broj 1674. Na strani 13 sudskog spisa nalazi se ugovor o kupoprodaji s obročnim otplatama cijene broj 1666 od 2. kolovoza 1989. na ukupni iznos sa kamatama od tadašnjih 10.291.150,00 dinara. U istom ugovoru nema specifikacije građevinskog materijala za koji je sklopljen ugovor te građevinski vještak nije stručan za preračun u današnju vrijednost te se po potrebi predlaže vještačenje sudskog vještaka ekonomsko-financijske struke. Na strani 12 sudskog spisa nalazi se uplatnica broj 4211 od 2. kolovoza 1989. na iznos 1.716.150,00 dinara iz koje je razvidno da je Klarić Mladen platio prvu ratu kredita po ugovoru broj 1666. Na istoj strani sudskog spisa nalazi se uplatnica broj 4212 od 2. kolovoza 1989. na iznos 102.850,00 dinara iz koje je razvidno da je Klarić Mladen platio osiguranje kredita od 1% po ugovoru broj 1666. Na strani 16 sudskog spisa nalazi se uplatnica broj 1675 od 3. kolovoza 1989. na ukupni iznos s kamatama od tadašnjih 10.041.400,00 dinara, u istom ugovoru nema specifikacije građevinskog materijala za koji je sklopljen ugovor. Građevinski vještak nije stručan za preračun u današnju vrijednost te se po potrebi predlaže vještačenje sudskog vještaka ekonomsko-financijske struke. Na strani 16 sudskog spisa nalazi se uplatnica broj 4237 od 3. kolovoza 1989. na iznos 1.676.400,00 dinara iz koje je razvidno da je Roguljić Petar platio prvu ratu kredita po ugovoru broj 1675. Na istoj strani sudskog spisa nalazi se uplatnica broj 4238 od 3. kolovoza 1989. na iznos 100.600,00 dinara iz koje je razvidno da je Roguljić Petar platio osiguranje kredita od 1% po ugovoru broj 1675.

17.1. Iz dopune procjembenog elaborata, sukladno podnesku tužitelja zaprimljenog kod Općinskog suda u Osijeku 18. lipnja 2019., vještak procjenjuje da zasebna vrijednost izvedenih radova i zasebna vrijednost materijala za obiteljsku prizemnu kuću (uključujući troškove rušenja starog objekta), za nedovršenu kuću (roh bau) i za garažu bez nadstrešnice, sve locirano u Josipovcu, Bizovačka ulica 4, iznosi za novu građevinsku vrijednost s PDV-om obiteljske prizemne kuće ukupno 595.689,26 kuna, a za rad i odvoz materijala na deponiju 17.750,00 kuna, za nedovršenu prizemnu kuću (roh bau) 177.668,64 kune, za garažu bez nadstrešnice 80.471,49 kuna, a ukupne nove građevinske vrijednosti iznose 871.579,40 kuna odnosno 117.816,20 eura. Procijenjene nove građevinske vrijednosti rada i materijala za navedene objekte ne predstavljaju tržišne vrijednosti i služiti će isključivo radi procjene omjera uloženog rada i materijala u odnosu na tržišnu vrijednost po procjembenom materijalu od 25. ožujka 2019., a nakon završetka dokaznog postupka izraditi će se posebni troškovnici priznatih radova te će se isti stavljati u omjere.

18. Odredbom članka 156. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (NN 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17 - u daljnjem tekstu ZV) propisano je da dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom ili ulaganjem u nju ne može se steći vlasništvo ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene odnosno prigradađene nekretnine. Pokojna tužiteljica odnosno sada tužitelj tijekom postupka nisu dokazali niti pokušali dokazati da je pokojni Petar Roguljić kao vlasnik sporne nekretnine dao suglasnost da pokojna tužiteljica stekne pravo suvlasništva na spornoj kući tako da zbog nepostojanja suglasnosti nije moglo biti stečeno pravo suvlasništva. Što se tiče građevinskih radova i kupnje materijala iz iskaza većine saslušanih svjedoka proizlazi da je građevinske radove financirao pokojni Petar Roguljić, a da su isti obavljani na "prijateljski način" odnosno da su građevinske radove izvodili prijatelji koji svoj rad nisu naplaćivali. Iz procjembenog elaborata i dopune procjembenog elaborata proizlazi da nije moglo biti utvrđeno koji građevinski materijal je ugrađen u spornu kuću i u kojim količinama pa tako nije dokazano da bi pokojna tužiteljica Mirjana Klarić ulagala u spornu nekretninu.

19. Odluka o naknadi parničnog troška u skladu je sa vrijednosti predmeta spora i odredbom čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25), a odnosi se na trošak zastupanja tuženice po punomoćniku iz reda odvjetnika sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Stoga je sud kao opravdan tuženici priznao trošak sastava odgovora na tužbu u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 16. ožujka 2015., 8. svibnja 2015., 23. rujna 2015., 27. listopada 2015., 24. studenoga 2015., 17. prosinca 2015., 16. veljače 2016., 17. ožujka 2016., 5. prosinca 2018., 21. travnja 2021., 17. rujna 2021., 21. rujna 2022., 12. siječnja 2023. i 11. svibnja 2026. u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 1. Tarife, trošak zastupanja na ročištu od 26. travnja 2023. u visini 50 bodova odnosno iznos od 100,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 2. Tarife, trošak zastupanja na ročištima 19. lipnja 2015., 27. siječnja 2016., 8. veljače 2022. i 12. listopada 2023. u visini 25 bodova odnosno iznos od 50,00 eura sukladno Tbr. 9. t. 5. Tarife, trošak obrazloženih podnesaka 28. svibnja 2019., 28. siječnja 2020. i 17. siječnja 2023. u visini 100 bodova odnosno iznos od 200,00 eura sukladno Tbr. 8. t. 1.

Tarife, što čini iznos od 4.050,00 eura uz pripadajući PDV od 25% u iznosu 1.012,50 eura, što čini ukupan parnični trošak zastupanja iznosu 5.062,50 eura.

20. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 29. srpnja 2026.

Sudac
Saša Rešetar

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku 15 dana po primitku iste. Žalba se podnosi putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

- punomoćniku tužitelja
- punomoćniku tuženice

Broj zapisa: **9-3088b-5c758**

Kontrolni broj: **0887f-6bd4e-1dd11**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.